

NEDEN ÜMMET?-6

Nureddin Yıldız'ın "Dünya Nasıl Dönüyor?" (12.) dersidir.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ.

وَصَلَّى اللَّهُ وَسَلَّم عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ.

Âlemlerin rabbi Allah'a hamd, Efendimiz Muhammed aleyhisselama, ailesine, ashabına salat ve selam olsun.

Ümmet-i Muhammed'in farklılığını, 'Muhammed' kelimesiyle -sallallahu aleyhi ve sellem- bağlantı kurulmuş bir davanın ağırlığını konuşuyoruz. Başında hayru'l-halk ve insanlığın efendisi Muhammed bulunan bir dava herhangi bir siyasî veya tarihî bir kavramla benzeştirilemez bile.

Bu ümmet, Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem ümmetidir. Başında Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem bulunan bir davadır. Sıradan bir dava, sıradan bir din, sıradan bir çalışma içinde değiliz. Bu sebeple de ümmetin farklılıkları var, Allah tarafından seçilmişliği var. Bu seçilmişliğin içinin doldurulmuş tarzı var. Ne yazık ki Müslümanlar olarak bir kısmımız sıradan bir çalışmanın içinde zannediyor olabilir kendini. İnşallah ümmet mefhumu ayağa kalkınca, ümmetin kim olduğu anlaşılınca çok daha aktif, çok daha ihlâslı ve kapasiteli çalışmaları yapmayı da Allah bize müyesser kılacak diye niyaz ederiz.

Kardeşlerim,

Bu ümmetin altıncı özelliği; dini tamam bir ümmet olmasıdır. Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem tamamlanmış bir Kur'an'ın Peygamberi olarak Rabbine kavuşmuştur. Maide suresinin 3. ayetini hepimiz duymuşuzdur muhakkak: **اللَّيْلُ أَلْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ** Allah celle celâluhü, "Size bugün dininizi tamamladım" diyor. Bu ümmet-i Muhammed'in karakterlerinden birisidir. Dininin tamam olması derken şunu kastetmiyoruz: "Yani hayatın her bölümüne cevap verecek, çok kapsamlıdır, siyaset de var ekonomi de var bu dinde." Bunu kastetmiyoruz.

Zaten bütün insanlık için çıkarılırken bu vardı. Tamamlanmış, mühürlenmiş bir din sahibi ümmet olmak demek, değişim kabul etmez bir dinin sahibi olmak demektir. Ümmetin zaman ve mekân değiştikçe değişen dini yoktur. Zaman ne zaman olursa olsun, mekân hangi mekân olursa olsun ümmet-i Muhammed'in dini hep tamdır. **Hayat, coğrafya, siyaset, ekonomi ümmete uyar. Bu ümmetin uyabileceği, gevşeyebileceği, değişim gösterebileceği herhangi bir zaman, mekân veya konu yoktur.** Olmayacaktır biiznillah.

"Bugün size dininizi tamamladım" sözüne bu perspektiften baktığımız zaman ümmet şuurunu yakalarız. Teknoloji, siyasî teoriler, sosyolojik çalışmaların geliştiği veya insanların hayatını abluka altına aldığı bir zamanda ümmet-i Muhammed mantığıyla hayata bakan birisi için değişen bir şey olmayacaktır.

Arşivimde muhafaza ettiğim ve ilahiyat tahsili gördüğünü söyleyen bir hanımefendinin, bir Müslüman'ın özellikle ders ve ibret olması bakımından şu "Bugün size dininizi tamamladım" konusunu anlamadığı zaman, Müslüman da olsa ağız neler konuşabilirin örneği olarak bir sorusunu zikretmek istiyorum.

Rabbimizin وَقَرْنَ فِي بُيُوتِكُنَّ “Siz evlerinizde kalın!” diye kadınlara hitap eden bu ayetinden, ders olarak işlediğim konuları dinlemiş. Bana yazdığı bir e-postada mealen diyor ki: Bu işlerden ben de anlıyorum az çok ama çok sert görünüyorsun. Aslında çok duygusal birisin ama çok da sertsin, bu sertliklerinden biri de kadını eve kapatma sertliğidir. Seni de anlıyorum, ayetten etkileniyorsun... “Seni de anlıyorum” diyor. “Âlimler olarak toplanıp bu ayete yeni bir şekil verseniz olmaz mı?” diyor. Konuşacak hiçbir söz yok kardeşler.

Din mühürlenmiştir. Allah’ın vurduğu bir mührü kulu açamaz. Nasıl açacaksın sen? Kimdir âlim? Allah’ın hükmüyle oynayacak müçtehit kimdir? Elbette bu Müslüman kardeşimizin kastı olduğunu düşünmüyorum. Şeytan ona balyoz gibi bir söz söylettiriyor. Ama içinde de iman var. “Seni ayet etkiliyor” diyor. Ne etkilemeliydi beni diye ona sorsam hiçbir cevap veremeyecek. Çünkü medyatik olandan etkileniyor. Liberal kafadan etkileniyor.

Bundan otuz sene önce bizim çocukluk ve gençlik yıllarımızda gazeteciler, ‘geri kafalılık’ diye bir kavram kullanırdı. Bir yirmi senedir “geri kafa, yobaz, gerici, irtica” gibi lafları kullanmıyorlar. Çünkü ettikleri zakkum tohumu sonuç verdi. Müslümanlar’ın arasında da onların adına konuşacak adamları oluverdi. “Bu ayeti tekrar düşünseniz...” diyor. Yahudi hahamları da öyle yaptı, o ayetleri düşündüler de Allah, Kur’an’ını gönderdi. Yahudiler’in ellerindeki dini imha etti.

Kardeşlerim,

Bu ayet Veda Hutbesi’nde indi de Ebu Bekir radiyallahu anh, Peygamber ölecek demek ki diye ağladı. İnsanoğlu, mührünü Allah’ın kapattığı bir dosyayla oynamaz, oynayamaz. Oynarsa Müslümanlıkla ilgili sorunu var onun demektir. Ümmet-i Muhammed’in altıncı karakteri budur: Dini tamamlanmış bir dindir. Değişim kabul etmez bir dindir. Allah’ın, şeriatı olarak önümüze getirdiği hususlar, serbest bıraktığı alanlar var. Bunlara hiçbir şekilde mâni yok. Zaten Allah orayı “İçtihat edin, çalışın!” diye serbest bırakmıştır. Şeriatımızın değişmez prensipleri beş milyon tane de değildir. Allah’ın bunun gibi kanun olarak koyduğu şeyler toplansa toplansa iki yüz tane olmaz. Serbest alanlar daha fazla ama en temel konular hiç değişmez bir şekilde Allah’ın tekeffülü altına alınmıştır. Allah bunu kendine ait görmüştür. Peygamber sallallahu aleyhi ve selleme bile belli konularda herhangi bir şekilde müdahale hakkı tanımamış.

Kardeşlerim,

Ümmetin karakterini ve özelliklerinden yedincisi: Bu ümmet, nihayetinde insanlardan oluşan bir ümmettir. Bu cümleleri dikkatli dinlemenizi istirham ediyorum: Bu ümmet, insanlardan oluşan bir ümmettir. Meleklerden değildir. Cemadattan değildir. Taş, odun değil; bu ümmet insandır. İnsan da etten ve kemiktendir, sıvıdan yaratılmıştır. İnsan yol yürür ama yer yer bitkin düşer. Bazen göz kapakları iniverir insanın.

İnsanın temeldeki etten-kemikten ve yorulabilir karakterden dolayı ümmet-i Muhammed’in dinî hayatında yer yer yorulmalar olabilir. Ashab-ı kiram ve tâbiinden sonra bu yorulma bir miktar kendini göstermiştir. Yorulma namaz tembelliği olarak, zekât cimriliği olarak, cihattan geri kalma olarak, infak yapmamak, aile içinde zayıflama, nesil yetiştirmeme gibi başlıklardan herhangi birinde ortaya çıkabilir. 1000 kişiden 3’ünde de 1000’de 800’de de ortaya çıkabilir. Din ise altıncı maddede konuştuğumuz gibi Allah’ın tamamladığı bir dindir. Dinde herhangi bir yorulma, zamana cevap verememe, mekânda kıtalar farkından dolayı yetersiz kalma olmaz. Ama dini yaşayan insan et ve

kemikten; yorulabilir, bitkin düşebilir, hatta bu bitkinlik nedenleri arasında şeytanın tuzağına yakalanmış olmak da bulunabilir, dünyanın cazibesine kapılmak da. Din ise sapaşağlamdır.

Resûlullah sallallahu aleyhi ve selleme Hira'da teslim edilip Medine'de **أَلْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ** ayetiyle beraber de mühürlendiği gün ne ise; inşallah beş bin sene sonra, kıyamete bir saat kala bile Allah'ın Kur'anı ve İslam o tazeliktedir, tertemizdir. İnsan eli değmeden devam edecek. Değecek olsaydı Napolyon, Mısır'da bunu becerirdi; Moğollar yeni bir Kur'an yazmayı denemişlerdi, becerebilirlerdi, Müsellemetü'l-Kezzab becerebilirdi.

Kıyamete kadar Kur'an'a el değmesi mümkün değildir. Kur'an baki kaldığı sürece, kitap taze kaldığı sürece de İslam ilk indiği gün gibidir, elhamdülillah. Fakat Müslümanlar beş milyar da olsalar nihayetinde ettendirler, kemiktendirler.

Müslümanlar'ın arasında zekât uygulaması, cihat uygulamasında, çocuk yetiştirme konusunda, tebliğ konusunda herhangi bir konuda gevşeme olabilir; pek çok konuda gevşeme söz konusu olabilir. Bu realite tarih boyunca izlenmiştir. **Gevşeme bir noktada Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellemin övdüğü, sevdiği, okşadığı torununa el kaldırma düzeyine gelecek kadar da yükselmiş olabilir, oldu da nitekim. Ama din hiçbir zaman ilk günden farklı bir noktaya inmez, artmaz inmez. Dinde çoğalma da yoktur; daha iyi bir din olmaz. Ağaç değil ki bu suladıkça büyüyecek. Din geldiği gibidir.**

Şu anda ümmetimizin bir parçasından ayrılıp diğer parçası ile ilgilenemeyecek kadar bir gevşeklik var ortada. Bunu Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem bize haber vermiştir. Özet olarak buyuruyor ki: Bu ümmete Allah her yüz yılda bir, dinî duyguları canlandıracak birisini gönderecektir. Bu gösteriyor ki kas gevşekliği, etten kemikten olmaktan kaynaklanan bitkinlik, ibadetlerde, cihatta, İslamî hassasiyette, ümmet şuurundaki bitkinlik Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem tarafından haber verilmiştir. Nitekim mübarek torununun şahadetinden sonraki dönemde Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellemin hadisi gerçekleşmiş; -ümmetin ittifakı ile- Ömer bin Abdülaziz bir müceddit olarak gelmiştir.

Elli yıla yakın süren bu kas gevşekliği dönemini iki yılda toparlamayı Allah ona nasip etmiştir. Hadis-i şerif sahihtir. Her yüz yılda bir, Allah bir müceddit muhakkak gönderecektir. Müceddit, tazeleyici demek. Bir müceddit ancak kendinden birkaç asır sonra müceddit olduğu ispat edilen biridir. Kişinin kendi zamanında müceddit olduğunun iddia edilmesi, onun yenileme ruhuna aykırıdır ve varlığı kas gevşekliğidir. Kendisi hakkında karar verilmesine müsaade etmesi, bunu zımnen işaret etmesi de gevşeklik işareti. Çünkü müceddit böyle şeylerle uğraşamaz. Bir kişi de olsa iman kurtarmakla uğraşır. Müceddidin iç propagandaya vakti yoktur.

Kardeşlerim,

Ümmet-i Muhammed'in sekizinci karakteri: Bu ümmet, sorumluluk taşıyan bir ümmettir. Bu sorumluluk, sadece Ömer bin Hattab radiyallahu anhın omuzlarına yüklendiğinde çok zor hakikaten. Ali bin ebi Talib'in sırtına yüklendiğinde zor, Hüseyin bin Ali radiyallahu anhın omzuna yüklendiğinde şahadetle sonuçlanıyor. Müminler kolektif çalışır. Koordineli çalışmayı becerdikleri zaman, Hüseyin radiyallahu anhın şahadetine sebep olan bir katliam düzeyindeki bir yük milyara bölündüğünde, sabahleyin işe giderken bile halledilebilecek bir iş olarak karşımıza çıkar. Ama bir kişinin sırtına bırakıldığında, bir kişi bir milyarı taşımak zorunda kalınca çetin bir yük olur bu.

Tam anlamıyla sorumluluk taşıyan bir ümmet. Elbette sorumluluk; ümmetin üzerinde Allah'ın murat ettiği her ne varsa odur. Ama kişilere yansıdığına ve şahıslara taşındığında, Allah herkese takati kadar yük yükleyecektir. Zengine "İnfak et, bu sorumluluktan pay al" diyecektir. Âlime de "Yönlendir ümmeti, sorumluluk al" diyecektir. Siyasetle görevlendirdiği kuluna da "Dik dur, ümmetin istikrarından taviz verme" diyecektir. Herkese bir görev verecek Allah. Başka bir kuluna da "Sana bir meziyet vermedim, sen tarlada çalış, ümmet-i Muhammed'in çocukları helal patates yesinler, hormonsuz domates yesinler" diyecek. Diğerine de "Yirmi tane inek besle, o ineklerin sütünden bebekler süt için sana sevap yazayım" diyecek. Herkesin bir görevi var. İnek beslemek basit bir şey değil.

Ümmetin her bir ferdi sorumluluk alacak. Biri çocuğunu okutacak, öbürü aynı çocuğu doyuracak, öbürü giydirecek; hepimiz sorumluyuz. Bu kolektif çalışmamızdan da ümmet kimliğimiz ortaya çıkacak. Ama her hâlükârda, sorumluluklarımızda en önemli şey ihlâstan taviz vermemektir.

Eğer ümmet, yeryüzünde Allah için iş yapma düzeyinden aşağıya inerse bu ne demek olur? Dünyacı ama ahiret iddialı bir ümmet olmaktır bu. Bir çelişkidir. Bu çelişki ümmetin sorumluluktan kaçtığını ama kimlik kartını taşımaya çalıştığını gösterir. Bunu da Allah kabul etmiyor. Yahudiler böyle yapmak istediler. Musa'nın adamlarıyız ama altın bizden başkasında olmasın, borsa elimizde olsun dediler, olmadı. Ümmet, bütün bu saydığımız sorumluluklarında yeryüzünün güç ve otoritesini de Allah için kullanacak, ama ihlastan da taviz vermeyecek. İnsanoğlunun şahitliğini yaparken de böyle yapacak ve insan sorunlu bir tip, arıza üretebilir bir yapı sahibi olduğu için de ümmetin içerisinde emri bi'l-maruf ve nehy-i ani'l-münker sürekli taze kalacak.

Eğer taze değilse ve Müslümanlar emri bi'l-maruf ve nehy-i ani'l-münkeri hocaların sırtına atıp kaçtırsa, bunu âlimlerin yapmasını istiyorlarsa yani sorumluluğu sadece âlimlere atıyorlarsa Allah için yapma ve Allah için ayakta kalma ruhu zayıflayacak demektir. Zayıfladığı zaman da ilk kaybedilen şey 'ümmet şuuru' olacaktır. Bu şuur kaybedildiğinde de Allah'ın ümmeti yerleştirdiği koltuk dolmuyor demektir. Bu da beraberinde yardımın gelmemesi, meleklerle beraber yaşamamak gibi ağır sonuçlar getiriyor.

Herkes Allah için yaşıyor ama insan olmaktan kaynaklanan, sürekli arıza yapma, uyuyakalma, ayağı kayma, dili sürçme, görememe, yanlış tutma, kırma, dökme gibi hatalar olacak. Ümmet-i Muhammed'in ilk nesli, en mübarek nesil olan ashab-ı kiramda bile oldu bunlar. Ama onların kimliğine zarar vermedi bu. İnsandılar, insan olarak hataya düştüler, insan olarak yapması gereken tövbeyi de yapıp Rablerinin rızasını kazandılar, iş bitti. Hiç kimse onları başka bir şeyle itham etmedi. Allah onlardan razı olsun. Bu birinci nokta.

İkinci nokta: Ümmet, yeryüzünde Allah'ın halifeleridir. Biz 'şahitler' diye de bir isim verdik ama ayet-i celile buna "yeryüzünde Allah'ın halifesi olma" diye bir isim getiriyor. Allah kullarını nasıl görmek istiyor, dünyayı nasıl görmek istiyorsa bunu ümmet-i Muhammed'in eliyle yapacak. Kıyamete kadar hiçbir zaman Allah, yeryüzünde bir camiye meleklerine yaptırmayacak. Kâbe'yi İbrahim aleyhisselama, İsmail aleyhisselama yaptırdığı gibi yeryüzünde cami gerektikçe bunu da Müslümanlar yapacak. Allah hiçbir zaman cihadı meleklerle yaptırmayacak. Mümin kulları yapacak.

Çünkü yeryüzünde 'istihlaf' dediğimiz, Allah'ın halifesi olmak, Allah'ın yapmayı murat buyurduğu şeyleri yapmak görevi ümmet-i Muhammed'e aittir. Bunun karşılığında da Allah bu ümmete lütuflarda bulunmuştur.

Arkadaşlar,

وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَى لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا

Ümmet-i Muhammed'in geçmiş durumunu, mevcudunu ve geleceğini önüne koyan Nur suresinin 55. ayeti.

Allah sizden iman eden ve salih ameller yapanlara söz vermiştir. –sadece iman eden değil, iman eden ve salih amel yapanlara. لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ “Önceki nesillere yeryüzünde söz sahibi olma hakkı tanıdığı gibi onlara da bu hakkı tanıyacaktır.” وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَى لَهُمْ “Ve seçip gönderdiği dinini tam hâkim kılmayı onlara nasip edecektir.” وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا “Onları korkulu bir süreç yaşadıktan sonra güvenli bir zamana ulaştıracaktır.” Allah'ın sözü bu. Bütün bunlar ne zaman ve kime ya Rabbi?

Bana hiçbir şekilde şirk koşmayan ve ibadet eden kullarım için.” يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا İbadet sadece namaz kılmaksa bu vaat namaz kılanlar için. İbadet hayatı Allah'a teslim etmekse o zaman ticaretten ziraata, siyasetten ekonomiye, dağda, şehirde, vadide, kooperatifte, evde, iş yerinde Allah var.

Kardeşlerim,

İçimiz huzur dolsun diye ve bir teoriyi yıkmak için bir şey konuşacağım. Müslim'den 2922. hadis-i şerifi nakledeceğim. Şimdi “dünyanın hâkim güçleri Yahudiler'dir” deniliyor. Ne kadar öyledir? Benim pek anladığım bir şey değil ama nerede bir güçlü tüccar varsa “Yahudi'dir muhakkak” deyip konuyu başından savsaklıyor insanlar. Her şey Yahudi'nin elinde, tamam, dediğiniz gibi olsun. Nur suresinin 55. ayeti ne? Allah, her türlü güveni garanti edeceğim, buyuruyor.

Ayet bu. %1 şüphesi olan mümin olmaz. Ayet! Mecazî bir mana da yok burada, çok açık seçik ayet. Bununla ilgili onlarca da hadis-i şerif var. Bu ayet farklı yerlerde gelecek önümüzdeki derslerde, inşallah. Fakat şu, “dünya Yahudiler'in elinde, IMF onların elinde” diyenlere bakıyorum; bir de Peygamber'ime bakıyorum, gaipten bütün haberler onun elinde.

Tabii ki kimsenin sana “Hâkimiyeti sana bırakıyoruz, nöbet senin. Buyur eş başkan olarak sen idare et dünyayı” diyecek hâli yok. Kimse parayı bırakmaz, kimse yeryüzü otoritesini kimseye bedava teslim etmez. Bu bir şeyin üzerinden olacak, bir savaş üzerinde, bir mücadele üzerinde. Müslümanlar bunu yapacaklar.

Kabul ettim, bütün güç Yahudiler'in elinde; 2922. hadis-i şerif bu güç sahiplerine sesleniyor: لَا حَتَّىٰ يَخْتَبِيَ الْيَهُودِيَّ مِنْ وَرَاءِ “Müslümanlar Yahudiler'le savaşa tutuşmadıkça kıyamet kopmayacaktır.” فَيَقْتُلُهُمُ الْمُسْلِمُونَ “Bu savaşta Müslümanlar galip geleceklerdir.” Yahudiler taş ve ağaç bulup arakasına saklanacaklar.” Buraya gelmez Müslümanlar diye. يَا مُسْلِمُ يَا عَبْدَ اللَّهِ هَذَا الْيَهُودِيَّ خَلْفِي “Gel, arkamda Taşlar ve ağaçlar bile dile gelecek.” فَيَقُولُ الْحَجَرُ أَوْ الشَّجَرُ

Yahudi saklanıyor diyecek taş ve ağaç” buyuruyor Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem. فَتَعَالَى فَاَفْتُلُهُ

“Gel, gel, gel tam senin aradığın Yahudi burada diyecek مِنَ شَجَرِ الْيَهُودِ إِلَّا الْعَرُودَ فَإِنَّهُ لَا يَشْرَبُ مِنْهَا وَلَا يَسْقَى الْيَهُودَ Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem: ‘Argat’ isimli bir ağaç, -bizdeki söğüde benzer- böyle dile gelmeyecek” buyuruyor. Hikmetini Allah bilir.

Kardeşler,

Benim Rabbim “Onlar için beğendiğim İslam’ı hâkim kılacağım” diyorsa sen de bana kalkar eğer, “Yahudiler çok güçlü, IMF de onların elinde kardeş. Nasıl bu işi yapacaksın?” dersin ben de sana diyorum ki: Zaten Allah onları ezdirecek, merak etme. Yeter ki شَيْئًا لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا tam anlamıyla bir kulluk oturmuş olsun. Her şey Allah’ın şeriatına göre olsun, gerisine karışma sen.

Bu ümmetin sorumluluklarından birisi de cihat sorumluluğudur. Ümmet-i Muhammed cihattan sorumludur. وَجَاهِدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ هُوَ اجْتَبَاكُمْ ayetini Hac suresinde okumuştuk. Ne buyurmuştu Allah: “Allah yolunda hakıyla cihat edin.” هُوَ اجْتَبَاكُمْ “Sizi bunun için seçen Allah’tır, kaçamazsınız.”

Ancak kardeşler, cihat kelimesinin en çok zulüm gören kelimelerden biri olduğunu söylemek zorundayız. Zulüm insana yapılır, diyoruz ama bazen kavramlar da zulüm görür. Cihat kelimesi ciddi bir zulüm görmüştür. En basit örneğini vereyim:

Mesela Halid bin Velid radiyallahu anh mücahit midir? Elbette, başka kimdir ki mücahit? Übey ibni Kab kimdir peki? O olmasa Kur’an’ı kimden duyacaktık biz? Kur’an olmayınca neyin cihadını yapacaksın? Madem cihat denince akla sadece Halid bin Velid, Hamza radiyallahu anhuma geliyor, niye Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem; “Âlimin kaleminin mürekkebi, şehidin kanından üstündür” buyurdu?

Ashab-ı kiramın hayatları, önemleri anlatılırken onlara sadece savaş kahramanları olarak bakılması zulümdür, günahdır, saygısızlıktır. On yaşlarında, hoca efendilerden yaz aylarında ders dinlemiş beş çocuğu çağırıp “ashab-ı kiram hakkında bir resim çiz şu tahtaya” desek hemen eline kılıçlı bir adam resmi çizer. “Ali radiyallahu anhı çiz bakalım” deyince hemen Zülfikar akla geliyor; kılıç. Peygamber aleyhisselam ise “ilmin kapısı” diyor onun için.

Efendimiz aleyhissalatu vesselamın gömleğini yıkayıp temiz bir şekilde ashabın önüne çıkmasını sağlayan hizmetçileri ve cephelerde Allah için ölüme, düğüne gider gibi gidenleri... Hepsi Allah’ın dinini yerleştiren ordunun fertleriydiler. Ashab-ı kiramı sadece kılıçla hatırlamak zulümdür. Bu aynı zamanda cihada da zulümdür. Ashab-ı Suffa olmasa Yemen’e kim âlim olarak gidecekti? Ashab-ı kiram Kur’an’ı öğretmeseler, namazı öğretmeseler ümmet-i Muhammed yüz sene içinde üç kıtaya yayılacak güce nasıl ulaşacaktı? Öldürerek insanlar Müslüman mı oluyorlar?

Cihat, kılıç kullanmak değildir. Kılıç kullanmak cihadın bir parçasıdır. Cihat kılıç kullanmak ise eğer, âlimlere çalışacakları ortamı oluşturmak içindir. Yetiştiremediğin nesilleri kılıçtan geçirmenin bir faydası mı varmış? Çocuk mu öldüreceksin, kadın mı öldüreceksin? Var mı böyle bir şey ashab-ı kiramın hayatında? Cihat, Allah’tan başkasının konuşmamasını sağlamaktır. كَلِمَةُ اللَّهِ إِغْلَاءٌ كَلِمَةُ اللَّهِ لِتَكُونَ. Son ve karşısına çıkılmayan söz Allah’ın sözü olsun diye televizyon kurmak da cihattır, gazete

çıkarmak da cihattır, bir düğünde konuşmak da cihattır. Meydanı işgal edip de kâfirlerle dövüşmek de cihattır.

Önemli olan, sonucu Allah'ın sözü son söz olsun diye yapılan çalışmanın sahibi olmaktır. Bu, içinde elbette mazlumların hakkını korumayı da barındırıyor. Ama bütün dünyanın hukuk dalaveresi ve siyaset oyuncağı üzerinden savaş yapmaya yeltendiği bir zamanda mantar tabancasıyla İslam namına iş yapılmaz. Basiretli olmak gerekiyor. Eğer böyle olsaydı Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz Hassan bin Sabit'i yanı başında bir silah gibi taşımazdı. Kimdir Hassan bin Sabit? Şair. Emin olun bir kere kılıç tutup tutmadığına dair bir rivayet yoktur. Yaşlı başlı bir adam zaten. Kılıç onu taşıyamaz, o kılıcı taşıyamaz biri ama Efendimiz ne buyurdu: "Kalk Hassan! Kalk, Ruhü'l-Kudüs arkanda, konuş!" Konuşunca, Hamza'nın önünden kaçır gibi kaçtı müşrikler. Hamza'nın yaptığı işin bir benzerini Hassan bin Sabit yaptı, radiyallahu anhum cemian.

Herkesin bir görevi var. Kadınların, erkeklerin, delikanlıların; herkesin bir görevi var. Bu görevi Rabbimiz takdir buyurdu, Müslümanlar yaptılar. Ribi radiyallahu anh, Rüstem'in önünde ne demişti: "Kullara kulluktan Allah'a kulluğa yükseltmek için geldik." Topraklarınızı almak için değil. Kula kulluk yapmayalım, Rabbimiz Allah olsun. Bu nasıl yapıyor? Kılıçlaysa kılıçla, kalemleylese kalemle, sözleylese sözle; neyle yapılırsa. Hatta belki ziraatla. Ordu hazırlamışsın; helal yiyecek lokmaları yok. Kola içerek mi cihada göndereceksin mücahitleri? Yeri gelir bir bardak ayran mermiden değerli olur.

Bu ümmet, evrensel değerlerin sahibi bir ümmettir. Bu ümmet küçük bir odada projelendirilemez. Bir masa üzerinde daraltılmış projelere mahkûm edilemez. Zulümdür bu ümmete. En başta da cihat olmak üzere kavramlarımız adeta çoluk çocuğun elindeymiş gibi ucuz kullanılamaz. Çok yazık olur ümmetimize.

Uhud'dan sonra, Ensar'dan şehit olanlar Medine'ye getirildiğinde kadınlar vaveyla koparıp ağladılar. Hamza'nın da cenazesi toprağa kondu. Mübarek şehit. Medine'de Hamza'nın akrabası veya başka yakını yok. Efendimiz var yeğeni olarak. Bir de Ali var, o da diğer yeğeni. Efendimiz bakmış ve **هُنَّ لَكِنَّ حَمْرَةَ لَا بَوَاقِي لَهُ** demiş; "Zavallı Hamza için ağlayan yok ama buralarda..." Tamam, üzüldü herkes ama ağlayacak kimsesi yok.

Arkadaşlar,

Ensar'ın adamları evlerine gitmişler, kadınları toplamışlar. "Ne yapıyorsunuz siz!" demişler, "Hamza diye ağlayın da Resûlullah'ın morali düzelsin!" Var mı dünyada böyle bir şey? Hangi romanda yazabilirsin bunu? Efendimiz aleyhisselam da akşam bakmış ki, "ah Hamza!" diye ağlıyor kadınlar. Bu, ağlayarak bile Resûlullah'a destek olmak şuurudur. Bu ağlayanlar, evlerinin yarısını bölüp Mekke'ye gelen Muhacirler'e veren adamlar. Siz amcanıza, dayınıza, halanıza ağlarken Resûlullah'ın amcasını unuttuğunuz için üzüldü Peygamber diye eşlerini ikaz eden adamlar bunlar. Yok bunun örneği dünyada, olamaz zaten. Ümmet-i Muhammed'in şeriat erbabı müminlerinden başka hiçbir insan bunu yapamaz. Resûlullah'ın adamları yapar bunu, yaptılar nitekim. Radiyallahu anhum. İşte ümmet şuuru budur.

Kardeşlerim,

Cihat da budur. Ashab-ı kiram da bunu yaparak Allah'ın razı olduğu kullar hâline geldiler. Şu şuuru unutmayınız. Peygamber aleyhisselam onlara "benim Hamza'mı niye unuttunuz", diye sitem

etmedi. “Ah amcacığım, senin burada kimsen yok, kimse ağlamıyor senin için” dedi. Zavallı Hamza’nın ağlayanı yok. Suç değil. Kendi kocası-oğlu şehit olmuş, kadın ona ağlıyor. Şunun rolü yapılabilir mi? Uhud’da şehit olan biriyle bu kadınlar aynı cennete girecekler işte.

Bu ağlama o kadar ileri gitmiş ki kendi çocukları geri geldi, dirildiler de sadece Hamza kaldı gibi ağlamışlar. Sonra Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem ölülerin arkasından böyle ağlamayı yasaklamış. Var mı buna diyecek bir söz? “Benim Hamza’m için ağlayan yok” diyen Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem, bundan sonra kimse ölüler için ağlamasın, buyurmuş. Gözyaşına boğmuşlar Medine sokaklarını.

Kolektif Müslümanlık. Bu ırklara, kabilelere, tarikatlara, cemaatlara, vakıflara, bölünmemiş; ağlarken de Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem için ağlayan, gülerken de Resûlullah için gülen ümmet ruhudur.

وَصَلَّى اللهُ وَسَلَّمَ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ.